

изроднолюбно честолюбіе, не му приляга отъ тѣхъ да ся отдалечана, и да ги презира чи са худни и нивакни, понеже, кой то има таково гнило мнѣніе, каковъ да е, ни сѣ-ниакъ, и да кажа по чисто отнюдь, съ Болгарско млеко отдоень. И зато, споредъ мое то мнѣніе, немога да река, чи са су- ни Болгаре, и кой то нице, нека суди поглубоко.

, Мы гледамы, ано бы поглубоко помисляя днешно то време, чи други те просвѣщенни Ев- вропейски народи стремглавь днратъ чужды тѣ старосты, и пазатъ свои тѣ си стародревны о- стапки като безцѣнни камани, и иматъ ги като богатодарованно праотечесво наследствіе, стараю- щися да ги изоназатъ за воспоминаіе, и чрезъ тѣ да придобятъ Арифметическій успѣхъ и напре- давъ, и да ся причислятъ, Дай Боже! за мало вре- ме съ други те Европейцы.

, Севсѣмъ чаца! що мы смы недостаточни отъ рукописны Болгарски книги, освѣнъ церков- ны тѣ, ниго смы, слава Богу, сарбали отъ Россій ска та каца, ниго отъ Сербскій подливъ, само отъ жива та Грамматика, коя то изоназила бѣдний Болгарскій народъ, по выше кумаи отъ пять сто- лѣтіа: защо то Европейцы те, и най паче Русси те пребраха, и катадневно пребиратъ, Ахъ бѣдна Болгарія! Стары тѣ Болгарски книги, и най паче рукописны те. Понеже Векендіи Григоріевичъ Рус- скій Філософъ, предъ наши те очи две товари стари книги Болгарски, всички рукописны, посочи